

Underbilag 3 til bilag 13.

Brancheforeningen for
danske Sukkervare-, Marcipan-
og Chokoladefabrikker.

De danske chokoladefabrikker har i de sidste 3 år arbejdet med en produktion, der gennemsnitlig svarer til 50 pct. af deres kapacitet. Under sådanne forhold vil det selvsagt være praktisk taget umuligt for en industri at inddække sine faste omkostninger i priserne.

Når dertil kommer, at det mindskede salg fremkalder en skarp konkurrence, må fabrikkerne nødvendigvis komme i meget store økonomiske vanskeligheder. Dette er særlig klart for vor industris vedkommende, når man betænker, at en fabrik ved at give afkald på f. eks. 6½ øre af sin ubeskattede pris, her kan opnå et „tilskud“ fra staten på 8½ øre til styrkelse af sin stilling i den prismæssige konkurrence. Varen bliver nemlig inkl. afgiften 15 øre billigere, og dette forhold kan meget vel friste en virksomhed til prisreduktioner, som ikke er økonomisk forsvarlige.

Hvor vanskelige forholdene er for chokoladeindustrien fremgår med al ønskelig tydelighed af regnskaberne for samtlige egentlige chokoladefabrikker, hvis regnskaber er offentligt tilgængelige. Disse virksomheders *driftsresultater for året 1952* så efter fradrag af driftsfremmede indtægter således ud:

Firma 1	÷	68 008	kr.
— 2	÷	377 228	-
— 3	÷	10 897	-
— 4	÷	6 774	-

Bortset fra firma 4, der må siges at have haft driftsmæssig balance, har disse firmaer i 1952 haft et samlet driftsunderskud på næsten ½ mill. kr.; og intet tyder på, at forholdene har været bedre i 1953 — tværtimod. Det turde være indlysende, at mange sådanne år i træk kan industrien ikke bære.